

Bezefšeho s Mraky baref

Napsal uživatel Džexna
Středa, 15 Červen 2011 20:05

V sobotu 4. června jsme si užívali v pravdě letní slunečné počasí bez mráčků. Ale přesto, našli se mnozí, kteří po nějakých těch mracích zatoužili. A tak jsme se navečer sešli v pražském Žižkovském divadle, kde **Mraky baref**, třetí řadové cédéčko, se chystala pokřtít skupina **Bezefšeho**.

A jak je křtila? No, samozřejmě, mraky barev!

Pokud si pamatujete na křest prvního CD **Libo-li...** z roku 2004, kmotrami prvorozeného cédéčkového miminka byly maminky členů Bezefšeho. Čas běžel, kapela s hravostí sobě vlastní rim pim pim v trabantech objížděla koncertní štace a v prosinci 2006, v rytmu oblíbených dvoutaktních samohybů, pokřtila motorovým olejem prostřednictvím kmotra

Honzy Dobiáše

své druhé CD

Rim pim pim

. A čas běžel dál, Bezefšeho koncertovali, posbírali pár ocenění na největších folkových festivalech, v repertoáru přibývaly nové písničky, ale také přibyla miminka skutečná, z

Radky Geigerové

a

Hanky Jansové

se staly maminky. Do natáčení nové desky se kapela pustila teprve před půl rokem. Mraky baref spatřily světlo světa po pěti letech a komu myslíte, že křest svěřili? Nové generaci kapelních potomků. Vždyť přece děti barvy milují. Zatímco malý Jakoubek Jansa vše pozoroval z tatínkovy bezpečné náruče, jeho bratranec Pavlík, Filip, bráška saxofonisty

Jirky Žáka

, a především Radčin Fík se svého úkolu chopili s nadšením a hravostí pravých Bezefšeho. Cédečko na bílém obláčku důkladně pokřtili mraky barev, žluť za ucho pláclí i strejdovi

Zdenálovi Mňukovi

, červený fleanec zdobil vysoké čelo pana kapelníka

Mikloně Miklanka

až do konce koncertu. Jasně, křtilo se také sektem, ovšem i ten se ve skleničkách zabarvil žlutě, modře, zeleně... zkrátka mraky barev!

{denvideo http://www.youtube.com/watch?v=_mhqrtmoEX4}

Obsah cédečka je většině návštěvníků koncertů Bezefšeho dobře znám, kapela natočila

Bezefšeho s Mraky baref

Napsal uživatel Džexna
Středa, 15 Červen 2011 20:05

písničky, až na jednu výjimku, koncertně odzkoušené, divácky prověřené. Ubylo spirituálů, ale přibýlo autorských písní, zejména od Michala Miklána, prvotinu

Šuhajek

, příběh o lásce ženy k vojákovi, napsala Hanka Jansová. Na křtu představili písničky tak, jak je natočili, tedy s řadou hostů.

John Sedláček

, bývalý Bezefšeho, kromě svého nízkopodlažního basu přispěl i klavírním partem v

Pianistovi

, písničky, kterou jim darovali

Saša Kirilov

a

Tomáš Choura

. Dechová sekce (

Jirka Žák

a

Anežka Tonová

) se rozrostla o pozoun (libo-li trombón)

Lukáše Schmiedta

a trubku

Vaška Kalendy

například v

Posledním autobusu

, úvodní písní CD. Nové písničky lemovaly ty starší, ve velkém obsazení začali Bezefšeho připomínat regulérní bigband a byla to jedna velká barevná paráda. Je třeba dodat, že i barevně scéna korespondovala s obsahem cédéčka, výtvarně působili i členové Bezefšeho a koncert byla i pastva pro oči.

Nesmím zapomenout ani na kmotry, malé hudebníky, kteří také přiložili polínko. **Pavlík** s kytarou ve

Skořápce

či

Filip

sólem na kazoo v předavku

Děkuji,

bylo to krásné v kouzelné

dobové interpretaci Pítrse Beleše. K nejsilnějším momentům patřil **Honzou Nohou** zpívaný spirituál

Jed

en krok (Synu můj)

nebo jeho sólo na bicí a cokoliv chcete v

Žízni.

Vychutnejte si jej v přiloženém videu, i když tentokrát zvukově nedopadlo nejlíp.

Ano, jediným šedým mráčkem koncertu bylo ozvučení divadelního prostoru. Zpěv Radky i Hanky mohutný orchestr často zahlušil. Ale podle přívětivých a spontánních reakcí diváků tento mráček celkovému dojmu z koncertu neublížil. Opět se potvrdilo, že souznění, interakce mezi kapelou a diváky, prostě funguje i přes drobné nedostatky ve zvuku. Na desce najdete samozřejmě vše dokonale vyvážené, hudební a zvukový režisér

Michal Uhlíř

(a z kuchyně absolutním sluchem obdařená Uhlířova maminka ☺) si s důsledností a precizností při nahrávání vše ohlídal! Lze jen doporučit: poslechněte si Mraky baref, koupit si je můžete třeba na dalším křtu, 22. června v Brně, 1. července na Zahradě nebo na kterémkoliv dalším koncertě či na stránkách Bezefšeho. <http://www.bezefseho.cz/>

Přidám jedno zamyšlení závěrem. O tři dny dříve jsem absolvovala i křest nového CD

Čechomoru.

Co ty dva křty měly společného? I když ten čechomoří nebyl zcela koncertní, oba zdobily perfektní výkony kapel. Připraveny byly i rauty s občerstvením, Bezefšeho dobroty připravili sami, zatímco o ten první se postarala agentura. Co křty hlavně odlišovalo? Na Bezefšeho se nedostavila hejna novinářů, nenatáčela je oficiální média, necvakaly mraky profifotoaparátů. Ani hlediště nebylo zaplněné do posledního místečka, natož abyste tam zahlédli nějaké slavné hosty, i když rodiče, příbuzní a kamarádi jsou pro kapelu jistě těmi pravými V.I.P. Možná to byl druhý šedý mráček na jinak bezvadném křtu kapely - mediální nezájem o kapelu, která během třinácti let existence vyzrála a zařadila se mezi špičku folk & country scény.

{desky 972}